

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **S. S.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 1. 2006, č. j. 24 Az 488/2004 - 37,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně jako stěžovatelka domáhá zrušení shora uvedeného usnesení Krajského soudu v Ostravě, kterým byl zamítnut její návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 11. 2005, č. j. 24 Az 488/2004 - 23. Tímto rozsudkem byla zamítnuta žaloba stěžovatelky proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 7. 2004, č. j. OAM-6751/VL-07-P08-2003, kterým jí nebyl udělen azyl pro nesplnění podmínek stanovených v § 12, § 13 odst. 1, 2 a v § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu) a bylo vysloveno, že se na ni nevztahuje překážka vycestování. Zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce krajský soud odůvodnil tím, že stěžovatelka na výzvu soudu neprokázala svoje majetkové poměry a nesplnila tak faktické předpoklady pro osvobození od soudních poplatků; podle § 35 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), jí nebylo možné zástupce ustanovit.

Stěžovatelka proti tomu v kasační stížnosti namítá, že se kvůli špatné znalosti českého jazyka nemohla spojit s advokátem Mgr. A. P.. Rovněž upozorňuje na to, že nedostala na poště formulář vzor 060. Dále uvádí, že nemá peníze na cestu do O. a že stále bydlí u pana P. S., P. 9, T. 471. Závěrem požaduje opětovné doručení zásilky a žádá Nejvyšší správní soud, aby napadené usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Současně požádala o ustanovení tlumočníka a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel podle § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem. V dané věci stěžovatelka zastoupena advokátem není a sama rovněž nemá právnické vzdělání. Povaha rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje, však vylučuje,

aby v posuzované věci bylo možno nedostatky podmínky povinného zastoupení považovat za překážku, jež by bránila o kasační stížnosti věcně rozhodnout (k tomu viz rozsudek zdejšího soudu ze dne 28. 4. 2004, č. j. 6 Azs 27/2004 - 41, uveřejněný pod č. 486/2005 Sb. NSS). Vzhledem k tomu rozhodl Nejvyšší správní soud v dané věci bez toho, aby byla stěžovatelka zastoupena advokátem.

Pokud jde o žádost stěžovatelky o ustanovení tlumočníka, tak o té zdejší soud nerozhodoval, neboť by tlumočník byl v daném řízení nadbytečný. Nejvyšší správní soud totiž veškeré informace, které k rozhodnutí o kasační stížnosti potřeboval, získal ze spisu, nemusel tak stěžovatelku vyzývat k doplnění či upřesnění kasační stížnosti a ani nařizovat jednání (§ 109 odst. 1 s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud dále vážil nezbytnost rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s. a dospěl k závěru, že o něm není třeba rozhodovat tam, kde je o kasační stížnosti věcně rozhodováno bez prodlení (tedy ihned po jejím předložení Nejvyššímu správnímu soudu a nezbytném poučení účastníků řízení), tedy za situace, kdy by skutečnosti tvrzené jako důvod pro přiznání odkladného účinku ani nemohly nastat. V daném případě navíc žádné skutečnosti tvrzeny nebyly.

Vzhledem k tomu, že rozhodnutí krajského soudu bylo vydáno po nabytí účinnosti zákona č. 350/2005 Sb. (tj. po 13. 10. 2005), postupoval zdejší soud již podle s. ř. s. ve znění novelizovaném uvedeným zákonem. Nejvyšší správní soud se proto ve smyslu ustanovení § 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“) dále zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu zdejší soud pro stručnost odkazuje např. na svoje usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, případně ze dne 4. 5. 2006, č. j. 2 Azs 40/2006 - 57, (obě dostupná na www.nssoud.cz).

Pokud stěžovatelka namítá, že neovládá dostatečným způsobem český jazyk a nemohla se proto spojit s advokátem, tak k tomu odkazuje Nejvyšší správní soud na svůj rozsudek ze dne 3. 11. 2005, č. j. 2 Azs 199/2005 - 52. V tomtéž rozsudku řešil i námitku týkající se nedostatku finančních prostředků na cestování do O.. K námitce, že stěžovatelce nebyla doručena výzva k prokázání majetkových poměrů (formulář vzor 060), je třeba poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 4. 2005, č. j. 2 Azs 32/2005 - 59, a k institutu náhradního doručení, který byl v daném případě aplikován, také na usnesení ze dne 10. 3. 2004, č. j. 1 Azs 26/2004 - 35 (všechna citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou přístupná na www.nssoud.cz).

Lze tedy konstatovat, že ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky, a shledal ji proto ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nepřijatelnou.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byl návrh odmítnut.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. srpna 2006

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu